

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacrosancti Et Oecvmenici Concilii Tridentini, Pavlo III.
Ivlio III. Et Pio IV. Pont. Max. celebrati, Canones Et
Decreta**

Tridentinum <1545-1563, Trient>

Coloniae, 1615

Canones de iustificatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42415

f 1. Cor. 1.
in fin.
2. Cor. 10.
in fi.
Gal. 6.
Hier. 9.
g Ex Epi.
Celest. 1.
c. 12.
h Iac. 3.
i 1. Cor. 5.
k Ibid.

l Matt. 26.
m Rom. 2.

nostræ supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operari in nobis: absit tamen, ut Christianus homo in seipso vel confidat, fve glorietur, & non in Domino: cuius tanta est erga omnes homines bonitas, ut g eorum velit esse merita, quæ sunt ipsius dona h Et quia in multis offendimus omnes; vnusquisque sicut misericordiam & bonitatem, ita seueritatē, & iudicium ante oculos habere debet, neque seipsum aliquis, i etiam si nihil sibi conscius fuerit, iudicare: quoniã omnis hominum vita non humano iudicio examinanda, & iudicanda est, sed Dei; k qui illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium: & tunc laus erit vnicique à Deo, qui, ut scriptum est, l reddet vnicique secundum opera sua.

Post hanc Catholicam de iustificatione doctrinam, quam nisi quisque fideliter firmiterq; receperit, iustificari non potuit; placuit sanctæ Synodo hos canones subiungere, ut omnes sciât, nō solum quid tenere, & sequi, sed etiam quid vitare, & fugere debeant.

DE IUSTIFICATIONE.

CANON I.

e sup. c. 1.
& 3.
Rom. 3.
1. Cor. 15.

Si quis dixerit, c hominem suis operibus quæ vel per humane naturæ, vel per legis do-

Tri-

trinam fiant, absque diuina per Iesum Christum gratia posse iustificari coram Deo, anathema sit.

CANON. II.

Si quis dixerit, ad hoc solum diuinam gratiam per Christum Iesum dari, vt facilius homo fuisse viuere, ac vitam eternam promereri possit; quasi per liberum arbitrium sine gratia vtrumque, sed aegre tamen & difficulter possit: anathema sit.

CANON. III.

Si quis dixerit, sine praeueniente g Spiritus sancti inspiratione, atq; eius adiutorio, hominem credere, sperare, diligere, aut penitere posse sicut oportet, vt ei iustificationis gratia conferatur: anathema sit.

CANON. IV.

Si quis dixerit, liberum hominis arbitrium à Deo motum, & excitatum, nihil cooperari assentiendo Deo excitanti, atq; vocanti, quo ad obtinendam iustificationis gratiam se disponat, ac praearet, neque posse dissentire, si velit, sed veluti inanime quoddam nihil omnino agere, mereque passiuè se habere: anathema sit.

CANON. V.

Si quis liberum hominis h arbitrium post ad peccatum amissum, & extinctum esse dixerit, aut rem esse de solo titulo, immò titulū sine re, sumentum denique à satana inuectum in Ecclesiam: anathema sit.

f Cone.
Milcuit.
c.5. Conc.
Afr. cap.
86. & c.
vlt. de
consec.
dist. 4.
g Conc.
Arus. 2.
c.6. supra
caput 5.
Rom. 6.

h vide
Aug. lib.
1. cont. 2.
epist. Pe-
lag. c. 2.

CANON. VI.

b Vide

Aug. lib.

1. cont. 2.

epist. Pe-

lag. c. 3. &

frop. sē

ten. 14. ad

cap. Gal.

lorum, &

respō. ad

10. obiec.

Vicent.

Ioan. 1.

Conci.

Arauf. 1.

circa fin.

c Psal. 17.

Luc. 12. &

Marc. 9.

in fin.

d super c.

1. & 2.

e sup. c. 7.

Galat. 2. 5.

Ephe. 1. &

4.

Si quis dixerit, b nō esse in potestate hominis, vias suas malas facere, sed mala opera ita, ut bona; Deum operari non permiscuē solūm, sed etiam propriē, & per se, adeo, ut sit propriū eius opus non minus proditio Iudæ, quā vocatio Pauli: anathema sit.

CANON. VII.

Si quis dixerit, opera omnia, que ante iustificationem fiunt, quacumque ratione facta sint, verē esse peccata, vel odium Dei mereri, aut, quanto vehementius quis nititur se disporre ad gratiam, tantō eum grauius peccare: anathema sit.

CANON. VIII.

Si quis dixerit, c gehennæ metum, per quē ad misericordiam Dei de peccatis dolendo cōfugimus, vel à peccando abstinemus, peccatum esse, aut peccatores peiores facere: anath. sit.

CANON. IX.

Si quis dixerit, d sola fide impium iustificari, ita ut intelligat nihil aliud requiri, quod ad iustificationis gratiam consequendam cooperetur, nulla ex parte necesse esse eum sue voluntatis motu preparari, atque disponi; anathema sit.

CANON. X.

Si quis dixerit, homines, e sine Christi iustitia per quam nobis meruit, iustificari, aut per eā ipsam formaliter iustos esse: anathema sit.

CA-

C A N O N X I.

Si quis dixerit, homines iustificari vel sola imputatione iustitiae Christi, vel sola peccatorum remissione, exclusa gratia, & caritate, quae in cordibus a eorum per Spiritum sanctum diffundatur, atque illis inhereat; aut etiam gratiam, qua iustificamur, esse tantum fauorem Dei: anathema sit.

a Rom. 5.

C A N O N X I I.

Si quis dixerit, b fidem iustificantem nihil aliud esse, quam fiduciam diuinae misericordiae, peccata remittentis propter Christum, vel eam fiduciam solam esse, qua iustificamur: anathema sit.

b sup. e. 9.

C A N O N X I I I.

Si quis dixerit, omni homini ad remissionem peccatorum assequendam necessarium esse, ut credat certo, & absque ulla hesitatione propriae infirmitatis & dispositionis peccata sibi esse remissa: anathema sit.

C A N O N X I V.

Si quis dixerit, c hominem a peccatis absolui, ac iustificari ex eo, quod se absolui, ac iustificari certo credat, aut neminem verè esse iustificatum, nisi qui credat se esse iustificatum, & hac sola fide absolutionem & iustificationem perfici: anathema sit.

c sup. c. 9.

C A N O N X V.

Si quis dixerit, d hominem renatum, & iustificatum teneri ex fide ad credendum, se certo

d Aug. c. 13. lib. de corrept. & gratia, sup. c. 12.

esse in numero predestinatorum: anathema sit.

CANON XVI.

a Aug. li.
de bono
perfeu. c.

Si a quis magnum illud vsque in finem perseuerantiae donum secretò habiturum, absoluta & infallibili certitudine dixerit; nisi hoc ex speciali reuelatione didicerit: anathema sit.

13.
supr. c. 12.
& 13.

CANON XVII.

Gal 3.
Ezech 18.

Si quis iustificationis gratiam non nisi predestinatis ad vitam contingere dixerit: reliquos verò omnes, qui vocantur, vocari quidè, sed gratiam non accipere, utpote b diuina potestate predestinatos ad malū: anathema sit.

b Concil.
Arauf. 2.
c. 25.

CANON XVIII.

c sup. c. 11.
1. Ioan. 5.

Si quis dixerit, c Dei precepta homini etiā iustificato, & sub gratia constituto, esse ad obseruandum impossibilia.

CANON XIX.

Si quis dixerit, nihil preceptum esse in Euangelio præter fidem, cetera esse indifferentia, neque precepta, neq; prohibita, sed libera: aut decem precepta nihil pertinere ad Christianos: anathema sit.

CANON XX.

d Similis
error erat
Begardorū à Cōc.
Viennēsi
damna-
torum
sup. c. 11.

Si quis hominem iustificatum, & d quantumlibet perfectum dixerit, non teneri ad obseruantiam mandatorum Dei, & Ecclesie, sed tantum ad credendum: quasi verè Euangelium sit nuda, & absoluta promissio vite æternæ, sine conditione obseruationis mandatorum: anathema sit.

CANON XXI.

Si quis dixerit, Christum Iesum à Deo hominibus datum fuisse vt redemptorem, cui fidat, non etiam vt legislatorem, cui obediant: anathema sit.

CANON XXII.

Si quis dixerit, b iustificatum, vel sine speciali auxilio Dei, in accepta iustitia perseuerare posse, vel cum eo non posse: anathema sit.

b sup. 13.

CANON XXIII.

Si quis hominē semel iustificatum dixerit, c amplius peccare non posse, neque gratiam amittere, atq; idē eum, qui labitur, & peccat, numquam verē fuisse iustificatum, aut contrā posse in tota vita peccata omnia, etiam venialia, vitare, nisi ex speciali Dei priuilegio, quē admodum de beata Virgine tenet Ecclesia: anathema sit.

c sup. 3.
14.

CANON XXIV.

Si quis dixerit, d iustitiam acceptā non cōseruari, atq; etiam augeri coram Deo per bona opera: sed opera ipsa fructus solummodo, & signa esse iustificationis adeptæ, nō autem ipsius augendæ causam: anathema sit.

d sup. c.
16.

CANON XXV.

Si quis in quolibet bono opere instum e saltem venialiter peccare dixerit, aut, quod intollerabilius est, mortaliter, atque idē penas æternas mereri: tantumque ob id non damnari,

e sup. c. II.
in fi.

quia Deus ea opera non imputet ad damnationem: anathema sit.

CANON XXVI.

a sup. c.
16.

Si quis dixerit, a iustos non debere pro bonis operibus, que in Deo fuerint facta, expectare, & sperare eternam retributionem à Deo per eius misericordiam, & Iesu Christi meritum, si bene agendo, & diuina mandata custodiendo usq; b in finem perseuerauerint: anathema sit.

b Mat. 24.

CANON XXVII.

c I. Cor. 6.
sup. c. 15.

Si quis dixerit, c nullum esse mortale peccatum, nisi infidelitatis, aut nullo alio, quatumuis graui & enormi præterquam infidelitatis, peccato, semel acceptam gratiam amitti: anathema sit.

CANON XXVIII.

Si quis dixerit, amissa per peccatum gratia, simul & fidem semper amitti; aut fidem, que remanet, non esse veram fidem, licet, non sit uia; aut eum, qui fidem sine caritate habet, non esse Christianum: anathema sit.

CANON XXIX.

supr. c. 14.

Si quis dixerit, eum, qui post baptismum lapsus est, non posse per Dei gratiam resurgere; aut posse quidem; sed sola fide amissam iustitiã recuperare sine sacramento Pœnitentiæ, prout sancta Romana, & vniuersalis Ecclesia, à Christo Domino, & eius Apostolis edocta, hucusque professã est, seruaui, & docuit: anathema sit.

CA.

CANON. XXX.

*Si quis post acceptam iustificationis gratiã
cuilibet peccatorum pœnitenti ita culpã remitti,
& reatum æternæ pœnæ deleri dixerit; e vt
nullus remaneat reatus pœnæ temporalis exol-
uendæ vel in hoc seculo, vel in futuro in Purgatorio,
antequam ad regna cœlorum aditus
patere possit: anathema sit.*

e Sess. 14.

c. 3.

f. infra

Sess. 25.

in prin.

CANON. XXXI.

*Si quis dixerit, iustificatum peccare, g dum
intuitu æternæ mercedis bene operatur: ana-
thema sit.*

g supra

c. 12. in fi.

CANON. XXXII.

*Si quis dixerit, hominis iustificati bona ope-
ra ita esse dona Dei, vt non sint etiam bona ip-
sius iustificati merita; aut, ipsum iustificatum
bonis operibus, quæ ab eo per Dei gratiam, &
Iesu Christi meritum, cuius viuum membrum
est, fiunt, non verè mereri augmentum gratiæ,
vitam æternam, & ipsius vitæ æternæ, si tamẽ
in gratia decesserit, consecutionem, atq; etiam
gloriæ augmentum: anathema sit.*

CANON. XXXIII.

*Si quis dixerit, per hanc doctrinam Catho-
licã de iustificatione, à sancta Synodo hoc præ-
senti decreto expressã, aliqua ex parte gloriæ
Dei, vel meritis Iesu Christi Domini nostri,
derogari, & non potiùs veritatem fidei no-
stræ, Dei denique, ac Christi Iesu gloriam il-
lustrari: anathema sit.*